

РЕШЕНИЕ

№ 8181

гр. София, 20.12.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.11.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **4916** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Р. Т. И. срещу Заповед № 6062/08.04.2016г., издадена от В. Й. О. -полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – временно спиране на МПС от движение, на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на изправността. Релевира доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена от некомпетентен орган, постановена при неспазване на изискуемата форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при нарушаване на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата. Административен съд София – [населено място] отделение, 55 състав, като обсъди доводите на оспорващия и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от служители в отдел „Пътна полиция“ при СДВР на

08.04.2016г. около 21. 35ч. в [населено място] на [улица], е установено, че Р. Т. И. управлява собствения си лек автомобил BMW 330 ЦИ с регистрационен номер СВ0385АК, като е ограничил видимостта през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. За установеното административно нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП му е съставен АУАН №542259/08.04.2016г.

Издадена е оспорената заповед № 6062/08.04.2016г. от В. Й. О. -полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на осн.чл. 171, т.2, б. „а“ от ЗДвП по отношение на Р. Т. И. е приложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение, на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на изправността.

Представена е заповед №8121з -48/16.01.2015г. на министъра на вътрешните работи, с която Ръководителите на службите за контрол по ЗДвП или оправомощени от тях длъжностни лица прилагат с мотивирана заповед ПАМ по чл.171 от ЗДвП. Видно от заповед №4332з-95/2015г. на Директора на СДВР – упълномощени да издават Заповеди за ПАМ по чл. 171, т.2, б. „а“ от ЗДвП са и държавни служители - полицейски органи в сектор Контрол на пътното движение към ОПП при ДСВР, назначени на длъжност не по-ниска от изпълнителска.

Въпреки дадените на ответника с определение № 5873 от 25.10.2016г., че съгласно чл.170, ал.1 от АПК, в негова тежест е да установи фактическите основания, сочени в оспорения административен акт, в това число и наличие на компетентност – дали полицейски инспектор В. Й. О. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР заема длъжност не по-ниска от изпълнителска и отговаря на условията на чл.1 от оправомощаваща заповед № 4332з-95/2015г. на Директора на СДВР, доказателства не са представени.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният административен акт е постановен в изискуемата от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения. Не е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК административният орган е този, който трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в спорния акт. Следователно доказателствената тежест за установяване на релевантните факти, които обосновават налагането на ПАМ е на ответника, каквито указания са дадени от съда. Съгласно чл. 171, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ временно спиране от движение на пътено превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или

конструкцията му е изменена без съответното разрешение. С чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП е определено кога моторното превозно средство е технически неизправно и сред хипотезите са посочени стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. Разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП забранява ограничаване на видимостта през челното стъкло и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Тълкувана през определението на § 1, т. 21 от ДР на ЗДП за "ограничена видимост", разпоредбата означава, че законодателят забранява ограничаване на видимостта чрез външни за автомобила обстоятелства. Прозрачността на стъклата не е такова външно обстоятелство, но е важен фактор за видимостта на водача към пътя. Забранено е намаляването на видимостта през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, каквато представлява намалената прозрачност на стъклата на моторното превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване). Това представлява техническа неизправност на автомобила, тъй като стъклата в този случай не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи и е основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП.

С оглед така представената административна преписка, и проявената незаинтересованост от страна на ответника да ангажира доказателства, че В. Й. О., полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, заема длъжност не по – ниска от изпълнителска и отговаря на условията на чл. 1 от оправомощаващата заповед №4332з-95/2015г. на Директора на СДВР, съдът прави извод, че обжалваната заповед, като постановена при липсата на компетентност, е нищожна. Последната следва да бъде прогласена от съда. При констатирана некомпетентност на органа, издал административния акт, правната теория и съдебната практика са категорични, че такъв акт е нищожен, като нищожността следва бъде прогласена от съда.

С оглед изхода на спора, на осн.чл. 78, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 и чл.143 от АПК, на жалбоподателят се следват сторените и доказани разноски, които в случая възлизат на 10 лв. държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 700лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по жалба на Р. Т. И. НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 6062/08.04.2016г., издадена от В. Й. О. - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т.2, б. „а“ от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно спиране на МПС от движение, и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на изправността.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Т. И. ЕГН [ЕГН] съдебно-деловодни разноски в размер на 710 /седемстотин и десет / лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от

съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: